

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 30 oktober 2023 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt het volgende voorop.

Verplichte zorg in het kader van een zorgmachtiging kan worden verleend om ernstig nadeel af te wenden en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint. Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend als zijn gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel voor hemzelf of anderen leidt.

Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid. Deze toetsing moet ertoe leiden dat de verplichte zorg alleen wordt ingezet als uiterste middel, als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Daartoe moet worden beoordeeld of er geen lichtere interventies mogelijk zijn en of de verplichte zorg effectief is en het (aanzienlijk risico op) ernstig nadeel ook daadwerkelijk wegneemt. De toetsing houdt ook in dat wordt beoordeeld of de verplichte zorg mogelijk nadelige gevolgen op de lange termijn voor een betrokkene met zich meebrengt.

De commissie stelt vast dat klager is opgenomen bij [locatie Fivoor] in het kader van een zorgmachtiging waarvan de geldigheidsduur nog niet is verstreken. De maatregel legitimeert, onder meer en zover relevant voor de klacht:

- het toedienen van medicatie als vorm van verplichte zorg.

De commissie overweegt verder als volgt.

Klager wil geen depotmedicatie, omdat hij bang is voor naalden. Daarnaast meent klager dat de medicatie niet werkend is en veel bijwerkingen heeft. Hij wil niet getraumatiseerd worden door de depotmedicatie, terwijl het geen goede werking op hem heeft. Klager zou graag de medicatie weer vrijwillig oraal innemen.

Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat de depotmedicatie bij klager noodzakelijk is, omdat klager de orale medicatie niet vrijwillig zal innemen. Gezien de veiligheid van klager zelf en anderen is het niet wenselijk dat klager de medicatie niet inneemt. Klager heeft voorheen gesmokkeld met de orale medicatie en dit moet voorkomen worden.

De commissie stelt vast dat de instelling is overgegaan tot de depotmedicatie, nadat klager de orale medicatie meermaals had geweigerd en met de orale medicatie had gesmokkeld. De instelling heeft deze beslissing gemaakt met het oog op de veiligheid van klager zelf en de andere aanwezigen op de afdeling. Het is de commissie duidelijk geworden dat klager de medicatie nodig heeft, omdat het gedrag van klager anders erg ontregeld blijkt te zijn.

De commissie gaat mee met het standpunt van de verweerder dat de medicatie noodzakelijk is. De commissie neemt daarbij ook in aanmerking het toestandsbeeld van klager, zoals dit kenbaar is uit het dossier en de waarneming ter zitting. Het onbehandelde gedrag van klager heeft eerder al geleid tot incidenten, waarbij zowel ernstig nadeel voor klager als ook voor anderen is ontstaan.

De commissie acht de depotmedicatie dan ook passend, doelmatig, subsidiair en proportioneel.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.